

SIAŪBIT THE SOWER

Vialika-Litoŭski
(Biełaruski)
dvumiesiačnik

The Great-Litvanian
(Whiteruthenian)
bimonthly

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, New York, U. S. A.

Časapis Katalicka-Hramadzki

1968, Vierasieñ-Kastryčnik Nr. 65 (h. 11) September-October, 1968

SUCIAŠALNICA ŹURBOTNYCH
Abraz Najśviaciejšaj Dzievy Maryi u Barunach

FRANCIŠ SKARYNA

Čaľaviek heta nadzvyčajny: całkam addaŭ siabie navukam, asabliva medycynskim i vialikaj pracy pierakładu Biblii — usioj Biblii Staroha i Novaho Zapavietaŭ na narodnuju movu, na “ruskuju”, jak jon sam jaje nazyvaŭ, a heta znača, na tuju movu, jakoj ludzi u nas usiudy tady havaryli; choć jon jašče dziela varožych elamentaŭ z boku duchavienstva dy svajho mo’ konservatyizmu, nie advažyŭsia pierakład rabić u čysta narodnaj bielaruskaj movie bez mnohich sloŭ i celych vyrazaŭ iz carkoŭna-sľavianščyny. Voš niekalki pryklaďaŭ dziela pierakanańnia.

U Pradmovie da knihi śviatoha praroka Božaha Daniľa Skaryna piša: “Daniľ muž žadostieji i prorok Hospodieŭ priesľavnyi ot plemieni carei Iudynych narožennyi. S tohože plemieni i Spasitiel naš Hospod Iisus Christos napotom izvoliľ voplotit’sia, a protož to plemia nam sobludaše podľuh proročestva Patriarcha Jakova, hľaholuščaho pri smierti k synom swoim: nie otaimietsia žež ot Iudy, a ni kniaž ot biedr jaho, dondieže priidiet, onže posyľajem jest i toľ ožydanije narodov. Sieho svietaho praroka vziaľ byľ Navchodnsor Car’ Vaviľonski s Ioachinom Cariem Jerusalmiskim. I zaviedie jeho vo Vaviľon mľada sušča so inymi plemniki. I tu sy navščil vsiakoje nauki i mudrosti Chaldiejskaho jazyka. I vo mľadych lietiech svojch vybaviľ Zuzannu žienu Jachimovu ot smierti. Sieji vo velikoi čti byľ jest’ v Navchodonosora Caria Vaviľonskoho i Vaľtyzara Caria syna jeho i u Darija Caria potomka jeho. Sieji bľahosľovienny Daniľ nie tolko Prorokovaľ jest’, jako Isaia, Jeremija, Jezkiľ i inii proroci Božii o vopľošćenii sľevo prieviečnaho Boha iz priečystoje dievy. O postradanii našem ot hniewu Božija i ot mošči diavolskije. I o Antichristie i o prielščeniji jeho. O voskriesieniji iz miertvych, o strašnom sudie Božijem, o pohibieli hriešnych, o carstvie viečnom syna Božija so izbranyimi svojimi.

No časy i vriemiena popisaľ, pod kotorymi imielsia Christos naroditii za hriechi naša ubit byti, Boh i čieloviek, Boha so čielovieki zľučyti. I jako Iudieji imielisia jeho pried Pilatom zaprieti protož ješć na nich opustienije viečnoje. Vsiežie proročestvo sieho sviatoha muža zamknieno jest v diesiatki vidienijach. Piervoje vidienije Navchodonosora Caria, ježie javleno byst’ Daniľovi. Kamieŭ bez ruku otsiečiet-sia ot skaľy, i porazi obraz i sotrie i vo prach, sam žie vozrastie velik i napolni vieš sviet. Siejie znamienovaľ začatije našieho Spasitiela Iisusa Chrysta bez siemieni ot nieporušienoje dievicy Marii, stirajšćie siľu diavolskuju, i napolniajuščieje vsiu vsielenuju sviatym svojim Je-

vanhielijem, jehože carstvo viečno jest'. Vtoroje vidienije, ježe byst' pri Navchodonosorie Carie, onže vidieł Anhiela podobno synu Božiju, v piešči horiaščeji ohniem, so tremi otroki, chvalaščimi Hospoda. Sieje znamienovalo naroženije Christovo i priniatije na sia płoti čieloviečeskoje, i Bohojavlenije vo Iordani, zbavljajuščeje nas ot ohnia viečnaho. Ašče bo kto nie naroditsia vodoju i duchom, nie možet vniti v carstvo Božije”.

U kancy pramovy Skaryna piša: “Az... naroženyi v Ruskom jazyku, s pomaščiju Božijeju, jako povinien syi rozmnožati chvału Christovu i pospolitoje dobroje. Mieži inymi proroki sviatymi vyložil i Daniila muža žadostiej i preslavnaho proroka Hospodnia na Ruskij jazyk zupolnie”.

Az... dōndieže... ježie ašče i mnohija druhija słovy i vyrazy — uziaty iz carkoŭnaje baŭharščyny... Jak užo ŭspomniena, Skaryna bajaŭsia zuszim paryvać znosiny z carkoŭnaj slavianščynaj dzieła duchavienstva, jakoje żyło i addychała joju, dy mo' i dzieła svajho konservatyizmu. Dy voś jašče zahvazdka: Ja, narodžany u ruskaj movie, pavicienien, pry pomačy Božaj, raspaŭsiudžvać Božuju chvału i pracavać dzieła hramadzkaŭo dabra... Tut nijaka zahvazdka... Skaryna nie moh padniacca uzvyž svaich časou, u jakich na našych ziemlach ludzi, chryšćanyja u carkvie ličylisia “ruskimi”, a ŭ kaściole, pad naporam niemcaŭ z adnaho boku, a palakoŭ, z druhoha, ličylisia “lachami”, “palakami”, abo nat ludźmi “niamieckaj viery”. Dy heta jašče tryvaje tamaka u nas i ciapier... Bielaruski šviatar jašče nie ličyceca narodam jak praŭdzivy šviatar, bo jon havoryć pa-bielarusku, a nie pa-polsku (prykmieta, pavodle ich, praŭdzivaho ksiandza). Taksama i ciapier tamaka pravasłaŭny ličyceca “ruskim” čalaviekam, abo nat i bielarusam... Prychodziać to adna, to druhaja žančyna pachvalicca, što jany bielaruski... Pašla-ž daviedaješsia, što jany byli chryšćany u carkvie, choć ciapier jany i kamsamołki, abo nat i da partyji naležać... Zdajecca, što nie vialikija pieramieny u hetym sensie i kirunku adbylisia nat ad časou samoha Skaryny tamaka u nas siarod hłybokaj ciemry viakovaj i dvuch palityčnych i mahutnych pryładaŭ — ksiandzoŭ z adnaho boku, a baciůškaŭ z druhoha, choć časta-husta hetyja biednyja ludzi byli niavolnikami švieckaj ŭłady.

Nia hledziačy na niekatoryja niedachopy svaje, Franciš (Jury-Hierohij) Skaryna byŭ i astajecca vialikim čalaviekam i haračym nošbitam chryščijanstva, jakoje i staraŭsia siejać i raspaŭsiudžvać siarod ludziej, siarod hramadzianstva, pradusim praz pierakład i druk šviatoj Biblii. Pierakładaŭ jon na narodnuju movu usiu Bibliju. Sam ab hetym uspaminaje u svaim “Miesieciėsłovie” —

“Imat’ pak vsieji knizie, moj lubimyi prijatielu chtož budiešy jeja česti, začala každahy posłaniya černym vysnamienovany, počatki i koncey, jako vo cerkvi Božii čtietsia. Ktomu i dni miesiacieji, vnichže počina-jutsia. Na prazdniki Božije i šviatych jeho znaidieš položeno červienym. Hłavy že jako i vo VISECH KNIHACH BIBLIJ VIETCHAHY I NOVAHY ZAKONNA NA RUSKIY JAZYK VYŁOŽENYCH, što kotoryja vsobie vkratce zamykajet”.

A čamu nie dajšli da nas, nie pierachavalisia usie jaho pierakłady Biblii? Pryčyny usialakija nahadvajucca... Skaryna pierajaždžaŭ sa svaimi drukami i rukapisami iz miesta na miesta... Pierš byŭ asieŭ u Krakavie, pašla u Prazie... Pamiž 1520 i 1525 hodam Skaryna zadumaŭ pieraviežci svaju drukarniu u Vilniu. Kažuć, što u praciahu hetaj padarožžy mnoha skarynaŭskich rukapisau zahinuła... Viartajučysia u Vilniu, jon zadumaŭ, pa darozie iz Prahi, pabyvać u Vinterberzie... Tady-ž tam Lutar vieŭ vajnu suproć Rymu, rymskaho Papieža. Kata-liki abvinavacii Skarynu u znosinach z Lutaram, aryštavali i asudzili jaho na šmierć praz spaleńnie na kastre... “Franciša z Polšcy na kaścior! Jon zdołaŭ aprauđacca, ale inkvizycyja aryštavała jaho rukapisy i prauđapadobna spaliła...”

U Vilni Skaryna naładziŭ svaju drukarniu u domie vilenskaho burmistra Jakuba Babiča i dalej pavieŭ svaju drukarskuju i literaturnuju pracu... U 1530 hodzie vialiki pažar žnišcyŭ dźvie trejcija čaści Vilni... U hetym pažary zhareła skarynaŭskaja drukarnia i, mahčyma, pryhatavanyja da druku rukapisy.

Rodam byŭ Skaryna iz “słaŭnaho miesta Połacka”. Da navuki byŭ jon wielmi zdolny i žadaŭ vučycca dalej, kali skončyŭ školy u Połacku, jaki ustupaŭ usio bolš i bolš u hranicy kultury i urešcie, u 1580 hodzie mieŭ svaju Akademiju. Radziŭsia Skaryna kala 1485 hodu i na chroście u carkvie dali jamu imia Jury, Hieorhij. Tady-ž Akademii u jaho rodnym Połacku nie było i voš kali Jury skončyŭ školy, jakija tamaka byli, zažadaŭ jechać vučycca zahranicaj... I bačka jaho, zamožny połacki kupiec, pasłaŭ jaho u krakaŭski universytet. U 1504 hodzie Skaryna zapisaŭsia na filazofski fakultet. Zapisali jaho łacinskim ładam: Franciscus Duce de Polecko. U 1506 hodzie Skaryna atrymaŭ na filazofskim fakultecie vučonuju stupień bakalara. Cikaviŭsia wielmi Skaryna bahasłoŭjem i medycynaj. A dziela taho, što u krakaŭskim universytecie medycynskaho fakultetu nie było, jon pakinuŭ krakaŭ i pajechaŭ šukać hetaj viedy u druhich universytetach na zachadzie Eŭropy. Vučyŭsia niejdzie aź šeść hadoŭ, ale dzie, u jakim universytecie, u jakim kraju, ab hetym i siońnia nichto nia viedaje. U listapadzie Skaryna jedzie u Italiju, u horad Padua, jaki słaŭiŭsia svaim medycunskim

fakultetam. Żjaviŭsia pierad doktaram Musati i prosić jaho, kab z mi-laŭsci Bożaj — Skaryna byŭ biedny ciapier — baćka jaho pamior — dapaŭscili jaho da ekzaminu na doktora medycynskich navuk. Dr. Mu-sati, vicepryor, sklikaŭ pasiedźańnie medycynskaho fakultetu i prad-staviŭ jamu spravu Skaryny... Usie zhadzilisia ekzaminavać jaho — de gratia speciali ad amorem Dei — što i zrabili u sobotu 6-ha lista-pada —špierša ustupnyja ekzaminy, a pašla usie druhija... 9-ho lista-pada taho-ż hodu prafesary u liku 24 asob sabralisia ŭ biskupskim pałacu ekzaminavać, jak należa, Skarynu. Usie zadawali jamu pytań-ni, a jon na ich adkazvaŭ jasna i ľahićna. Ureŭcie przyznali jaho hod-nym stupieni doktora medycyny. Adhetul Skaryna zwyčajna padpis-vaŭsia u 2-ch navukach vyzvalenych i u lekarskich doktor”.

Iz Italii Skaryna viarnuŭsia na baćkaŭščynu i uziaŭsia za vialikuju pracu. Svajoju drukarskaju rabotaju jon apieradziŭ Maskvu i Kieŭ i mieŭ na ich vialiki upłyŭ, kali užo nie sam, to dobra užo praz vyvu-ćanych u drukarstvie svaich vućniaŭ. Voŭ kala 1560 h. pry supracou-nictvie skarynaŭskich vućniaŭ i pry udziale bratoŭ Kavičynskich i Symona Budnaha paŭstała drukarnia u Nieŭŭiży, ż jakoj u 1562 h. vyjšaŭ katechizis. U Nieŭŭiży byli przyhatavanyja i litary dla pierŭaj drukarni u Maskvie, jaŭŭe da Ivana Fiodarava.

U Haličynie, kala 1604 h., u dvare Stracina, adkryŭ drukarniu Ba-ľaban... Na zastaŭkach i rysunkach vidać upłyŭ vilenskich i lvoŭskich drukarniaŭ. U Kieviie pajaviľasa drukarnia u 1617 hodzie... Sudziaćy pa litarach i rysunkach, siudy byľa pieraniesiena drukarnia Baľabana sa Stracina. Hetak voŭ staŭsia Skaryna vialikim kultury noŭbitam praz svaju navuku, pracu, svaje pierakłady Biblii, praz svaju drukar-niu, praz svaje talenty, hienijaľnaŭŭ, praz svajo haraćaje ŭadańnie pracavać dzieła ŭlavy Bożaj i dzieła dabra i viećnaho zbaŭleńnia ćala-vieka-surodzića, dy druhich ludziej taksama.

U pradmovie da Knihi premudrosti Bożija jon piŭa: ...“proto ja Fran-ciŭŭek Skorynin syn, Spolocka, v lekarskich naukach doktor, rozumieja sieje, iże biez stracha Bożija, biez mudrosti, i biez dobrych obyćajev, nie jest’ moŭŭno poćstvie ŭiti ludieŭ pospolitie na ziemi, kazaľ jeŭmi tisnuti pritći, ili prisľovija priemudraho Soľomona syna Davidova, cara Izraileva, ruskim jazykom. Napried ko ćti i k pochvale Stvori-tielu Spasitielu, utieŭitielu Bohu v Troici edinomu, i priesviatej prie-ľlahosľloviennoj, priećystoj matieri jeho Marii i vsitm niebiesnym ći-nom i sviatym i sviaticam Bożijim. Potom ludieŭ prostym pospolitym k poŭitku i ko rozmnoŭženiiu dobrych obyćajev. Aby naŭćivŭŭsia mud-rosti, dobre ŭivućy na ŭvietie miľostivaho Boha chvalili, potom jakoŭe przyľiit na vielikuju vysokost’ i vieľemoŭnost’ imieni jeho sviatoha”.

Da knihi Iova napisaŭ Skaryna vierš:

“Bohu v troici jedinomu ko čti i ko sľavie:
Matieri jeho prečistoi Marii k pochvale:
Vsieh niebiesnym siľam i, sviatym jeho k viesieliju:
Ludiem pospolitym k dobromu naučeniju”.

U knizie “Ischod” Skaryna daje dziesiać zapaviadziaŭ Božych vieršam:

“Vierui v Boha edinoho
Pomni dni svietyje svietiti
Otea i matku čtiti.
Nie zabyvau ni jedina,
I nie dieľaj hrechu bľudna.
Nie vkradi čto bližnieho
A nie davaj sviediectva ľžyva.
Nie poželaj ženy bližnieho,
Ni imienija ili rečy jeho”.

Skaryna, budučy čalaviekam vučonym i čalaviekam Božym, byŭ ad-načasna i ščyrym patryotam. Pryčynu k svajej pracy jon hetak tľumačyć: “najboleje s toje pričiny, iže mia miľostivy Boh s toho jazyka na sviet pustil... “Dy hramada, ludzi prad im stajać... “Nie toľiko sami sobie narodžvomsia na sviet, no boleje ko sľužbie Božijej i pospolitoho dobroho”.

Luboŭ svaju da narodu i rodnaho kraju tak tľumačyć: “Ponieže ot prirodženija zvieri, chodiaščije v pustyni, znajut jamy svoja; ptaci letajuščyje po vozduchu, viedajut hniezda svoja, ryby, pľavajuščyje po moriu i po riekach, čujut viri svoja, pčely i tym podobnyja boroniat uljev svoich, — takož i ludi hdie zrodilisia i uskormleny sut’ po Bozie, k tomu miestu velikuju ľasku imajut”.

Dy znoŭ jon piša u pradmovie da knihi “Priemudrosti Isusa syna Sirachova”: “Jeliko krat v nieji budieši česti, po každyu čtieniji novoho niečto naučišsia, čehoš pried tym nie umieľ. Vsia bo Soľomonova i Aristotielava, božestviennaja i žitiej skaja mudrost’ v sieji knizie kratkimi sľovy zamkniena jest’. Proto ž i ja dla pochvaly Božijej i dla pospolitoho dobroho i razmnoženija mudrosti, umienija, opatrienosti, razumu i nauki priľožil jesm pracu vyľožyti knihu siju na ruski jazyk”.

Franciš-Jury Skaryna iz sľaŭnaho Poľacka — heta čalaviek nie tolki vialikaj navuki-viedy, ščyry patryot, ale i ščyry vialiki čalaviek Božy. Kali Skaryna pamior, niama viedama. U 1535 hodzie jašče żyŭ...

Janka Tarasevič

HISTORYČNYJA PADZIEI U B.A.P.C.

15-ha Lutaha adbyłasia chira-tonija Uładyki ANDREJA, a 10-ha Sakavika chiratonija Uładyki MI-KAŁAJA.

Pry hetaj nahodzie Redakcyja

“Siaŭbita” vinšuje nova-pastaŭle-nych episkopaŭ ANDREJA i MI-KAŁAJA, žadajučy im ad Hospa-da Boha usiaho najlepšaha.

NEKRAŁOH

Pamior Henerał Franciśak Ku-
śal, niaŭtomny baračbit za nie-
zaležnuju BIEŁARUŚ. Hetym Re-

dakcyja “Siaŭbita” pierasyłaje
żoncy Natalii, Synu Uładzimiru i
unukam svajo spaŭčućcio.

RADZIMAJA STARONKA

Radzimaja Staronka, ty rodny moj kutok;
Zialonyja siolački — blizki mnie vuhalok;
Tak rodnaje ty zdaješsia dla sercańka majho,
Mo maci dla dziciatki rodnaha svajho.

Tam krasačka u poli zdajecca mnie druhoj,
Tam chatačka nadhniłaja zdajecca darahoj,
Tam koźnaje nat’ kustočak, koźny toż žučok,
Taki jon tabie miły mo’ rodnienieńki bratok!

Tam soniejka druhoje, ciaplejśaje, milej;
Tam dnińki šmat chutčejšyje, biahuć tam viasialej,
Tam koźnaja travinka zialaniejšaja jak tut,
Bo tam radzimy, darahi mnie kut!!

Bo ztul ja rodam, bački maje, siamja;
Tam svajaki maje i chatačka maja;
Żyćcio maje tam i serca majo tam;
Čamu ščaślivy tam ja? Nia viedaju i sam.

Tam pieršuju ślazinku pryšłosia mnie pralić;
Tam pieršy raz ja hlanuŭ, dy tam pačau ja żyć;
Tam pieršy raz ja soniejka ubačyŭ nad saboj;
Tam piršy raz da Boha uzniossia ja malboj.

Niraz ja tam iz hora płakaŭ, hałasiŭ;
Nimała tam ŭ ziamielku potu svajho liŭ;
Tam tak koźna hrudka i koźny kamianiok

Ciače kryvioj majej i potam mo' rodny moj bratok.

Tam rečački, strujonki, mačyły, bałaty;
Tam zžyŭšysia sa mnoju mo' rodnyja braty;
Tam usio-čysta, što jość i što żyvie,
Maim žyćciom żyvie, majej kryvioj pływie.

Biaz rodnaje staronki nie lha mnie isnawać;
Biaz rodnaha pavietra nia lohka addychać
Biaz rodnaha kutka mnie nia miły uviěš šviet;
Tam ŭ čužynie sochnu mo' sochnie sorvan ćviet.

a. Uładzistaŭ Ć.

* * * *

Dr. Emerson Day, haława špitalu dla badańnia raka (Memorial Sloan-Kettering Cancer Center u N. Yorku) napisaŭ u Times, što "kureńnie papiarosaŭ u praciahu šmat hadoŭ jość biazpasiaredniaj i važnaj pryčynaj raka lohkich. Niama nadzieji, što kureńnie papiarosaŭ budzie apraŭdana". Aprača raka kureńnie pryvodzić dychavicu (emphysema), kali čalaviek kanvulsiŭna nabiraje pavietra, i jašče horaj, što dziela papsutych lohkich serca nia vytrymaje natuhi, asabliva u starejšych ludzioŭ, katorych żyły aćviardziely. U Anhlji Karaleŭskaje kolegium doktoraŭ daviela škodnaść kureńnia i zaraz ułada načala prapahandu praciŭ kureńnia. Padobnuju akcyju vieli u Italiji, Danyji, Niamieččynie i inšych Eŭrapejskich krajoch. U Amerycy abarot tabačnaj industryji siahaje 7 bilionaŭ dalaraŭ i padatki prynosiać 3 biliony dziaŕžavie. Dziela taho Kamisija doktoraŭ, što pa zahadu prezydenta studyjuje upłyŭ kureńnia na zdaroŭje, pastupaje wielmi aściarožna i pavoli, kab vynieści takuju prapazycyju, katoraja pryviadzie da dziejnaści.

Padpiska na hod 70 centaŭ, cana adnaho exemplara 15 c.

Ydaviiec-Redaktar (Publisher-Editor) : Rev. Francis Cherniawski

Address: 164 Broadway, Fort Edward, N.Y., U.S.A., 12828

Telephone: RH7-5117

Printed by The Whiteruthenian Press * 452 South Avenue, Syracuse, N.Y., 13204
